

እኛም አለን ሙዚቃ... እኛም አለን ቅኔ

-በአበራ ለማ

የሙዚቃው ደራሲና አቀናባባሪ ሊቀ መኳስ ዘነበ በቀለ ከሚኖሩበት ከእስቶክያልም ከተማ ያስተላለፋልኝ የግብዣ ጥሪ፤ ወዲያ ወደሳቸው አገር እንዳመራ ሰብብ ሆኖኝ ሰነበተ። ሊቀ መኳስ ዘነበ፤ “በስዊድን የኢትዮጵያ ሙዚቃና ድራማ የምርምር ማእከል” ሊቀ መንበር ናቸው። ባስተላለፋልኝ ጥሪ ላይ “ኖቬምበር 28 ቀን 2009 ዓ.ም. ለመጀመሪያ ጊዜ የኢትዮጵያ ሙዚቃ በኖታ የተሰራበት ኮንሠርት ምረቃና “በረከተ መርገም” በመባል የሚታወቀው የባለቅኔ ኃይሉ ገብረ ዮሃንስ (ገምራው) ሥራ 40ኛ ዓመት መታሰቢያ በዓል ላይ ይገኛል።” የሚል ዐቢይ ሃረግ ይገኝበት ነበር። እናም በስፍራው ተገኝቼ ለዛ የነበረውን የጥበብ ምሽት ታድሜበታለሁ። በአለቱ አመሻሽ ላይ በተጀመረውና እስከ እኩል ሌሊት ድረስ በዘለቀው በዚህ ልዩ ዝግጅት ላይ፤ በስዊድን ነዋሪ ከሆኑ ኢትዮጵያውያንና የስዊድን ዜጎች በተጨማሪ፤ ከተለያዩ አገሮች የመጡ ተጋባዥ እንግዶች ጭምር ተገኝተውበታል።

ሊቀ መኳስ ዘነበ በሥራ ላይ

ሮግሰጄድ በሚባለው ትልቅ አዳራሽ ውስጥ በተካሄደው በዚህ ባይነቱ ልዩ በሆነ ዝግጅት የመክፈቻ ሥነ ሥርዓት ላይ፤ የአለቱ ዝርዝር መርሃ ግብር በገጣሚ ማቲያስ ማርቆስ (በጨካ ስሙ ወለላዬ) ቀርቧል። በመርሃ ግብሩም መሠረት፤ የማእከሉ ሊቀመንበር ሊቀ መኳስ ዘነበ፤ ባለ ላንቃ ውብ ካባቸውን ደርበው፤ የእንኳን ደህና መጣችሁ ንግግር አድርገዋል። በንግግራቸውም ላይ የማእከሉን ሥልጠና ለመውሰድ በተሰባሰቡ ፈቃደኛ ያገር ልጆች ብርቱ ጥረት ህልግቸው እውን ሊሆን መቻሉን አስታውቀዋል። የኢትዮጵያን ባህላዊ የሙዚቃ ቅኝት በዘመናዊው የሙዚቃ ቅማሬ (ኖታ) ጽፎ፤ ከዚያም ያገን ኖታ እያነበቡ፤ ትዝታን፤ አምባሰልን፤ አንቺሆዬ ለኔንና ባቲን የመጨወትን ፈተና የማለፍን ብርታት ይጠይቅ እንደነበርም፤ መምህርም ጭምር የሆኑት ዘነበ አስታውቀዋል። የወደፊት ትልግቸውም፤ የስዊድንን ድንበር

ተሻግረው በኖርዌይ፣ በፊንላንድ፣ በደንማርክና ዘልቀውም በቀሩት ያውሮፓ አገሮች ይህን ልዩ ኮንሰርታቸውን ለሕዝብ ለማቅረብ ማቀዳቸውን ገልጠዋል።

በወጣው መርሃ ግብር መሠረት የሙዚቃው ድግስ መቅረብ ጀምሮ፤ በክፍል አንድ ዝግጅት ውስጥ የተካተቱት፣ “የኩባቱ ጭስ(በሀብረት)፣ የማታ ዠምበር(ሶሎ በሰው)፣ የተበተነ ዘር(በሰብል)፣ አዳሽረጤ(በማርሽት)፣ እህህ...(በፋሲል)፣ ኢትዮ ኦፕራታ(በቀድሞው ዲፕሎማት በአቶ ንጉሠ ታምራት ይገዙ)፣ የክላርኔት ጨዋታ (Mozart’s Die Wiener Sonatinnen እና አምባሰል በሊቀ መኳስ ዘነበ)፣ ዘለሰኛ በዣን ሥዩም ሄኖክና የአረኛው ዋሽንት በሀብረት ቀርበዋል።

ይህ በዘመናዊ የኖታ ቅጣሬ ተቀነባብሮ የቀረበው ያገርኛ ሙዚቃ፣ ያድማጭን ስሜት ሰቅዞ ይዞ ታሉበት የሚያወዛውዝ አንዳች ምትሃታዊ ዓይነት ኃይል የነበረው ነው። ባህላዊና ዘመናዊ የሙዚቃ መሣሪያን የታጠቀው አርኬስትራ፤ በሊቀመኳስ ዘነበ አቀናባሪነት (composer) እየታገዘና እየተመራ ሁላችንንም አሸንፎ አስመሸቶናል። ለነሰ የሙዚቃ ጥበባችን እንዲህም ረቆና ሽግፍ ሊቀርብ ይችላልና እያልን ለመንፈሳችን ሀሴትን መግባባታል። እያንዳንዱ የሙዚቃ መሣሪያ ቅኝት አሰራዳው ላይ ባለው ኖታ እየተኳሸ፤ በሙዚቃ ቅንብሩ መሪ እንቅስቃሴ ሲለካ፤ ሩሃችን በደስታ መሰረቅረቋን የምንረዳው ከየሰመመናችን ድንገት ስንናጠብ ብቻ ነበር። በተጓዳኝም እንደ ዣን ሥዩም ሄኖክ (“ዣን ሥዩም” የማእርግ ስሙ መሆኑን ልብ ይሏል) የመሰለ ድምጻዊ ትንግርት የሚያሰብል ፈጠራውን ባስረቅራቁው ድምጹ አስደምጠናል። ዣን ሥዩም ካገርኛው አለባበሱ አንስቶ፣ አስከ ለየት ያለው ዜማውና ጥልቅ ያገጣጠም ስልቱ ድረስ ለብቻው ሊጠናና ብዙ ሊባልለት የሚገባ የፈጠራ ሰው ነው። ስዊድን ውስጥ፣ ባጭር ጊዜ ቆይታዬና ትውውቄ ሳልጠግባቸው ከተለየኋቸው ብርቅዬ የጥበብ ሰዎቻችን አንዱ ነው። በጣም ብዙ ብዙዎችም ቀርተውብኛል...

ዣን ሥዩም ሄኖክ

ገጣሚ መስከረም አየለ (ወይንም በጨካ ስሟ “ማራኪ”) እንደ ምግባረ ቀናው ማቲያስ ሁሉ፣ ለምሽቱ ዝግጅት ቅመም ሁና ያመሸች ትጉህ እህት ነበረች። ቀደም ብላ የሊቀ መኳስ ዘነበን ማንነት ከስር ከመሠረቱ እያነሳች ለታዳሚው እንዳስተዋወቀችው ሁሉ፤ የሙዚቃውን ንጉሥ ዶ/ር ጥላሁንን ያዘከረችበት አጥር ምጥን ያለ ግጥሟን አስደምጣናለች። መስከረም ሁለገብ ባለሙያ በመሆኗም ታድላ ኑራ፣ እግር በግር እየተከታተለች የጋሼ ኃይሉንም የኔንም በንተሱ (profile) ለውቁያ ለማብቃት ብዙ መድከሟን ልብ ብለናል። በዚህ ሁሉ ሂደት ውስጥ

የሙዚቃው ድግስ አልፎ አልፎ ላይነት ጣል እየተደረገ ምሽቱን እያዋዛ ይዘን እንዲነገድ መዘየዱ፤ ያቀራረብ ብልሃታቸውን ልቀት የሚያሳይ ነበር።

በሁለተኛው ክፍል ዝግጅት ላይ የሙዚቃ ጓዱ በሕብረት ያቀረባቸው ውብ ዝግጫዎች፤ የአእዋፍትን የምሽትና የጣታ ሕብረ ዝግጫን የሚያስታውሰን ነበር። ወጣቶቹ ሥልጡን የኖታ ሙዚቃ ቀጣሪዎች ሊቀ መኳስ ዘነበን እየተከተሉ፤ በጣቶቻቸው የሙዚቃውን መሣሪያ ሲያናግሩ፤ በድምጻቸው ደሞ ሰፊውን አዳራሽ ይሞሉት ነበር። “እኛም አለን ሙዚቃ፤ ተግሪ ነኝ፤ አዳራሹ ቤቱ፤ አልመጣም ቀረሁ፤ ያ ለሰለሴ ቢራቱ፤ ወይ ካሊብሶ፤ የሚያስለቅስ ፍቅር፤ በጊዜው አልፈርድምና አዲስ ፍቅር” የተሰኙት ነገር አገርኛ ጨዋታዎች በሁብረት ተደምጠዋል። ግሩም የተዋጣላቸው የሥራ ፍሬዎች ነበሩ።

በእንግሊዝ አገር ተቀማጭ የሆነችውና ባገር ጉዳይ ላይ አፍቃሬ ጭውውት የሆነችው ፍሬ ሕይወት ተሰጣ እሽቱ (በፍሬ ሕይወት አዲስነት በብርቱ እምትታወቀው) የዚህ ታላቅ የጥበብ አዝመራ በዓል አንዷ ታዳሚ ነበረች። ፍሬ ሕይወት ላዘጋጆቹ ያላትን አክብሮትና አድናቆት ከማስደመጧም በላይ፤ ጋሼ ሃይሉን በልዩ ሽልማት አድምቃዋለች። (አንተ የምለው በቅርብ አንጂ በምንም በምንም ታክዬው አንዳልሆነ ይጤንልኝ) የኢትዮጵያ ባንዲራ ከነሞዓ አንበሳው ምስል ያለበት ትልቅ የወርቅ ቀለበት በእውቅ አሠርታ፤ ለዚህ ዘመን ለማይሸረው ታላቅ ባለቅኔዎችን ሽልማዋለች። ይቺ ያገር ጉዳይና ፋይዳ ወዳለበት ሰፍራ ሁሉ እየተጓጓዘች፤ ለወገንና ላገር ያላትን ጥልቅ ፍቅሯን የምትገልጽ እህት፤ ውስጣዊ ብርታቷና ገታቷ ድንቅ የሚሰኝ ነው።

ከሙዚቀኞቹ አንዱ የሆነው አርቲስት ፋሲል በቀለ የገሞራውን “በረከተ መርገም” አሳምሮ ከቀራልን በኋላ፤ ጉዟችን ወደ ጋሼ ኃይሉ ለመድረስ እየተቃረብን እንደሁ ጠቋሚ ነበር። ወዳጃችን ገጣሚ ማቲያስ “ጋሼ ኃይሉን አገኘሁት” በሚል ርእስ ከጥቂት ዓመታት በፊት አንገቶት የነበረው የግጥም ትሩፋቱን ተደረሰን። ይህንን ብርቅዬ (legendary) ሰዎችን እንደምን አክብሮና አክብሮ ያየበትን የገጣሚ ምናቡን አልሰወረንም። ተከትሎም በምድብ ሦስት ላይ ከተመለከተው የሙዚቃ ድግስ ውስጥ በጃን ሥዩም ሄናክ መሪነት “የቡሄ ሶለላ” በሁብረት ተጨዋተ። እናም ወደ ጋሼዎችን በደምብ ተጠጋን...

የቀድሞው የቀ.ኃ.ሥ. መምህራን ማሰልጠኛ ተቋም (ኮተቤ) የሙዚቃ መምህር የነበሩትና፤ በኋላም ለከፍተኛ የሙዚቃ ትምህርት ወደ ቀድሞዬቱ ሶቭዬት ህብረት ተልከው የማስትሬት ድግሪያቸውን ያገኙት ሊቀ መኳስ ዘነበ፤ ከአርባ ዓመታት በፊት በዚህ በመምህራን ማሰልጠኛው ተቋም የሥራ ባልደረባቸው የነበሩትን ዝነኛውን እምቢ ባይ ባለቅኔ ሃይሉ ገሞራውን ተዘቆ ከማያልቀው ትዝታቸው ቆንጠር አድርገው ለታዳሚው አስተዋውቀዋል። ከብዙ በጥቂቱም እንዲህ አሉን... ያኔ ከጋሼ ኃይሉ ጋር ኮተቤ አስተማሪ ሳሉ፤ አንድ ቀን የቅርብ አለቃቸው የነበሩት ዶ/ር ልዑል ሰገድ ዓለማየሁ አርፍዶ ወደ ሥራው ሲገባ ያገኙትን ጋሼ ኃይሉን ይፈታተኑታል።

“ለምንድነው የምታረፍደው? እንዲህ የምታረፍድ ከሆነ ከደምዘህ ነው የምቆርጥብህ!...”
ይሉታል።

“መጀመሪያ ካንተ ደምዘ ላይ ቁረጥና...” ይመልሳል ጋሼ ኃይሉ።

“ለምን ከኔ ደምዘ?” ይጠይቃሉ ዶ/ር ልዑል ሰገድ።

“ካለ ዛሬ በስተቀር ሥራህን ሠርተህ ስለምታውቅ፤ የዛሬ ደምዘህ ብቻ ሲቀር የቀረውን ሁሉ ቆርጠህ ናና፤ ተዚያ በኋላ የኔን ትቆርጣለህ...” ብሎ አሳፈራቸው ሲሉ፤ ለሞገድኝነታቸውና ለእምቢ ባይነታቸው ያይን ምስክርነታቸውን ሰጥውታል።

ጋሼ ሃይሉ በተያዘለት የመድረክ ሰ(ሰ)ዓት መሠረት እታዳሚው ፊት ብቅ አለ። አዳራሹ በሆታ፤ በእልልታና በጭብጨባ ጋዩ። የታሪክኛውን የ“በረከተ መርገም”ን የ42 ዓመታት

የትግል ጉዞ ከተለያዩ ገጠመኞቹ ጋር አዋውቶ በሰፊው አጫወተን። በቀድሞው የቀ.ኃ.ሥ. ዩኒቨርሲቲ የጉባዔ አዳራሽ ውስጥ ይህን በምጻትና በአያዎ ዘይቤ በጅጉ የተኳሽ ሥራውን ካቀረበ ወዲህ፤ ኑሮው በእስርና በስደት ዓለም ውስጥ የተቀነበበ ሁኖ፤ ሰባት አሠርቱን ሊያስቆጥር ተዋዝሟል። ውድ እናት አገሩን እንደናፈቀ፤ የቧረቀበትንና የዘለለበትን የእስጢፋኖስ አምባ ልጅነቱን በትዝታ መረብ እንዳጠመደ አለው። እምድረ ስዊድን ላይ ሁኖ የሚያገላው የጠቢያ አንበሳ ገሞራው፤ ስምን ግብር እምደሚያወጣው ታረጋገጠልን እነሆ ትውልድ አልፎ ሌላ ትውልድ ተተካ። ግና ጋሼ ዛሬም ብርቱ ነው... ተመስገን።

እውቁ ባለቅኔ ኃይሉ ገብረ ዮሃንስ (ገሞራው)

ጋሼ ኃይሉ፤ በምሽቱ “የጎዳና ቅኔ” ብሎ ያቀረበው አንድ ጥንታዊ የግእዝ ቅኔ የራሱ አፈጣጠርና ያመጣጥ ሰብስቦ እንዳለው አልሸሸገንም። ይህ በግእዝ ቅኔ ቤት ታላቅ ዋጋ የሚሰጠው “የጎዳና ቅኔ”፤ ያንድ ደበሎ ለባሽ የቆሎ ተማሪ ያይምሮ ንቃት ውጤት እንደሁ አስተዋውቆናል። የቆሎው ተማሪ ከመንደር መንደር ለቀፈፋ ሲዞር ከውሾች ጋር ክፋኛ እየተጣላ፤ እግረ መንገዱን የተቀኘው ድንቅ ቅኔው እንደሁ አውስቶናል። ጋሼ ኃይሉ ያንን ቅኔ እመድረክ ላይ ወጥቶ በተቀኘበት (resite) ወቅት፤ ያዳራሹ ጸጥታ ግብፃት፤ መርፌ እንኳን ቢወድቅ ኮሽታው እንዲሰማ ያህል ነበር። የድምጹ ግርማ ሞገስና የቅኔው አደራደር ይትብሃል ግዘፍ ነስቶ ሁላችንንም ትንፋሽ ያሰዋጠ ነበር። በዚህም የጋሼ ኃይሉን ታላቅ ሰብእና ከነሙሉ ክብሩና ጥልቅ እውቀቱ ጋር በጉልህ ለማየት አስችሎናል። በሕይወት ከተረፉን ጥቂት ብርቆቻችን አንዱ በመሆኑ፤ ልንከባከበው ልንሳሳለት የሚገባ ያገር፤ የባንዲራ፤ የታሪክ፤ የባህል ተምሳሌት ቅርሳችን ነው።

ጋሼ ኃይሉ በክብር እንግድነት ያልተጋበዘበት የሚሊኒዩም ዓይነት ክብረ በዓል ከቆም ከቆም ምሉእ ሊሆን እንደማይችል ምስጢሩ ገና ያልተገለጠላቸው “ጨዋዎች” የመኖራቸው ጉዳይ ሲያስገርመን መኖሩ እንዳይላመደን እንፈራለን። ስለዚህም ነው፤ ይህ የኢትዮጵያ ሙዚቃና ድራማ የምርምር ማእከል፤ ለጋሼያችን ክብር ሰጥቶ በዚህ ምሽት እንድናከብረው በማድረጉ ምስጋናን የሚቸረው። ማእከሉ በተቋቋመበት ዓላማ መሠረት ያፈራውን ጣፋጭ ፍሬውን ከማቅመሱም ባሻገር፤ ገሞራውን የመሰለ ያገር አድባር በማስተገኘ ብርታትና ትጋትን ያልተመኘለት ታዳሚ አልነበረም።

ለወደፊትም ተመሳሳይን መርሃ ግብር እያወጣ፤ በሌሎችም ያውጭጥ አገሮች ጭምር እየተንቀሳቀሰ፤ ይህን መልካም ፍሬውን ለሌሎች ሁሉ እንዲያቃምስ ምኞቱ ነው። አገራዊ ጥበብ ባገር ጥበቦች እንዲህ ጣፍጦና ሸግኖ ሲቀርብ፤ ከገበታው ለመቅመስ የማይታደም የለምና መበርታት ነው።

(ረቡዕ፣ ሕዳር 23 ቀን 2002 ዓ.ም.)